

[Kjeld Olesen.]

siges. For det andet fordi et lille land har mulighed for indflydelse, hvis man siger de rigtige ting på de rigtige tidspunkter. Vi kan glædeligvis se eksempler, hvor en dansk indsats har gjort sig gældende; det sidste eksempel er det, udenrigsministeren var inde på med fortsættelsen af konferencen om samarbejde og sikkerhed i Europa, hvor det jo er et dansk forslag, der har vundet tilslutning, når det drejer sig om den rent praktiske tilrettelæggelse af den videre procedure.

Jeg behøver også bare at nævne eksempler på anerkendelsen af forskellige nye selvstændige nationer, hvor vi har været aktive, og ikke mindst skal nævnes det lidt slidsomme, men meget vigtige arbejde, der hedder at gøde jordbunden gennem en intens kontakt, det være sig til østlandene og ikke mindst til u-landene.

Her må jeg komme med et stille suk, der er begrundet i, at der igennem nogen tid, inden den nuværende regering kom til verden, har været en vis stilstand i denne kontaktvirksomhed. Jeg håber, det vil lykkes den nuværende udenrigsminister at få indhentet, hvad der kan have været tale om af forsømmelser.

Jeg er ikke mindst glad for udenrigsministerens afsnit, når det drejer sig om nord-syd problemet. Det er tankevækkende tal, vi hørte, dette, at vi fra, er det 3,6 mia indbyggere i dag, kan forudse, at vi, når vi når på den anden side af år 2000, passerer de 8 mia, hvis ikke noget sker. Det var også tankevækkende at høre de tal, der fortæller, at 2/3 af indbyggerne i denne verden hører hjemme i u-landene, der til gengæld kun producerer 1/5 af den samlede fødevarerproduktion. Det er et problem, der kommer os ved, og det spørgsmål, vi skal besvare, er dette: er det vort problem, eller ønsker vi, det skal være efterfølgende generationers problem? Hvis ikke vi accepterer det som værende vort problem, vil det nå et omfang, hvor fantasien kan have svært ved at følge med, når man skal forestille sig, hvad der til den tid kan sættes ind.

Dette med befolkningsekspllosionen er jo ofte gjort til et problem, der har at gøre med en tilstrækkelig planlægning, familieplanlægning, brug af prævention osv. Der blev for nylig skrevet en ganske tankevækkende artikel af en gynækolog i Kenya, der

hedder Yusuf Ali Eraj, i bogen ved navn „Efter Columbus“, og den var tankevækkende, fordi han her til os i den rige verden forklarer, at det ikke bare er et spørgsmål om tilstrækkelig planlægning og de andre ting, men at det er et spørgsmål om praktisk solidaritet, for i forbindelse med befolkningsekspllosionen hænger spørgsmålet om tilstrækkelig sikkerhed for sin alderdom, tilstrækkelig social tryghed i bredere forstand. Hvis vi virkelig ønsker at sætte ind på en måde, så det batter, så resultater nås, så vi undgår den udvikling, udenrigsministeren fortalte os om, må vi hurtigst muligt og i tilstrækkeligt omfang vise denne praktiske solidaritet imellem i-landene og u-landene.

Det er med glæde, socialdemokratiet fra regeringen hører, at mindstemålet for vor udviklingshjælp i 1980 skal være 0,7 pct. af nationalproduktet. Det er også glædeligt at høre, at vore fremtidige projekter skal omfatte nye lande, skal omfatte Angola, skal omfatte Guinea-Bissau, skal omfatte Moçambique. Det er lande, vi i socialdemokratiet har haft kontakt med, det er lande, hvor man bl. a. har givet hjælp til frihedsbevægelser. Og når vi ser, at lederne af disse frihedsbevægelser, som udenrigsministeren nævnte det, i dag står som ledere af selvstændige lande, er man glad for at have haft denne kontakt og ikke mindst glad for, at det ikke lykkedes den tidligere udenrigsminister at komme igennem med sine tanker om nye principper for hjælp til disse frihedsbevægelser.

Brændpunktet er igennem de senere år flyttet rundt i denne verden. Tidligere var det koncentreret her i Europa, i dag har vi brændpunkterne først og fremmest i de områder, vi kalder for den tredje verden. Vi har et brændpunkt, der hedder Chile, hvor vi i dag oplever et diktatur med alt, hvad et diktatur fører med sig i form af tortur, likvideringer og mange andre ting, som man spontant forståeligt må reagere over for. Det er ubegribeligt, at man fortsat skal se eksempel på, at snævre økonomiske interesser og udenlandsk indblanding går op i en højere enhed, og vi vil fra socialdemokratiets side appellere til regeringen om, at den sammen med andre lande vil være aktiv i at fordømme det styre, vi ser i Chile i dag.

Et andet brændpunkt ved vi af mange års erfaring er det, der foregår i Indokina, i